

**Η νέα γρίπη ΔΕΝ απειλεί την υγεία...
απειλεί τη λογική και τις σχέσεις μας!**

δυσολογία για την υστερία με τη νέα γρίπη

Καταρχήν, ας απομυθοποιήσουμε την υπόθεση της νέας γρίπης

Είναι πρωτοφανές αυτό που συμβαίνει με τη νέα γρίπη! Είναι πρωτοφανές το μέγεθος της προπαγάνδας με την οποία μας βομβαρδίζουν καθημερινά τα μίντια και οι ειδικοί για μια "πανδημία" που είναι πλέον πια τόσο αμφιλεγόμενη, αν δεν ήταν ήδη τέτοια από την αρχή. Είναι πρωτοφανές το πώς η αντιμετώπιση μιας ήπιας γρίπης έχει πάρει διαστάσεις σκέτης τρομοϋστερίας. Είναι πρωτοφανές το πώς ένας εξαιρετικά οικείος μέχρι πρότινος συνδυασμός πυρετού, συναχίου και βήχα έχει εγκατασταθεί ως μέγιστη απειλή στη δημόσια υγεία: επειδή, λένε, αυτός ο συνδυασμός είναι αποτέλεσμα ενός νέου ιού.

Ξέρουμε ωστόσο από τα επίσημα χείλη του κράτους και των ειδικών πως η νέα γρίπη είναι πιο ήπια από την κοινή εποχιακή γρίπη. Ξέρουμε ακόμη, και πάλι από τα στόματα των ίδιων ειδικών που σπέρνουν το φόβο και τον πανικό, πως το ποσοστό θανάτων από τη νέα γρίπη είναι παγκοσμίως τόσο μικρό, που σε καμιά περίπτωση δεν τίθεται θέμα παγκόσμιου συναγερμού. Ξέρουμε τέλος και την εξής κοινή σε όλους διαπίστωση: *πως εδώ και αρκετά χρόνια οι πρωτοκοσμικοί κάτοικοι αυτού του πλανήτη ουδέποτε απειλήθηκαν μαζικά από ιούς της γρίπης*. Προφανώς και αρρωσταίνουμε από τη γρίπη. Και κάποιοι κάτω από ιδιαίτερες συνθήκες (αν έχουν ήδη κάποια άλλη αρρώστια) πεθαίνουν. Αλλά αυτό δεν συνιστούσε ποτέ στο παρελθόν παγκόσμια απειλή για την υγεία! Περισσότεροι πεθαίνουν για παράδειγμα στις μέρες μας σε τροχαία δυστυχήματα... Κι αν αναλογιστούμε τι συμβαίνει σε άλλα πιο μακρινά μέρη του κόσμου, όπως για παράδειγμα στην Αφρική όπου δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά από κοινές αρρώστιες που στην ανεπτυγμένη Δύση είναι εδώ και χρόνια θεραπεύσιμες, τότε σίγουρα θα αλλάζαμε γνώμη για το τι θα έπρεπε να θεωρείται πραγματικά πανδημία.

Παρόλ' αυτά, το ελληνικό κράτος (όπως και άλλα στην Ευρώπη και γενικώς στη Δύση) έχει επιδείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το θέμα της γρίπης. Εμφανίζεται ως εγγυητής της δημόσιας υγείας. Έχει επιδοθεί σε εκστρατείες ενημέρωσης και πρόληψης που αφορούν τα σχολεία, τους χώρους δουλειάς, τις μετακινήσεις μας στην πόλη, τις καθημερινές μας συνήθειες. Λαμβάνει μέτρα κοινωνικού αποκλεισμού (π.χ. κλείσιμο σχολείων), ζητά να είμαστε σε εγρήγορση ακόμη κι όταν νιώθουμε υγιείς, μας καλεί να είμαστε διαρκώς "καχύποπτοι" με τους γύρω μας και τα πάντα. Διότι το κράτος -και έχει σημασία αυτό- προπαγανδίζει τη νέα γρίπη σαν κάποιου είδους "στρατιωτική απειλή": σαν απειλή από έναν νέο ιό "τρομοκράτη", τον H1N1.

Η αλήθεια είναι -για όσους θυμούνται- πως οι φοβίες και τα σενάρια για καταστροφικούς νέους ιούς δεν εμφανίστηκαν για πρώτη φορά με τη νέα γρίπη. Ποιοι θυμούνται για παράδειγμα την περιβόητη γρίπη των πτηνών το 2004; Με τον αντίστοιχο της ιό "τρομοκράτη" H5N1; Ο θόρυβος γύρω από τη νέα εκείνη γρίπη έσβησε τόσο απότομα όσο θορυβωδώς προπαγανδίστηκε. Ποιοι θυμούνται το SARS του 2003; Με τον αντίστοιχο και πάλι ιό της "άτυπης πνευμονίας", ο οποίος βαφτίστηκε μάλιστα ο πρώτος "ιός φονιάς της χιλιετίας"; Ελάχιστοι θα θυμούνται και ίσως είναι λογικό. Ε! ούτε αποδεκατιστήκαμε ούτε και απειληθήκαμε στοιχειωδώς από κανέναν από τους παραπάνω ιούς. Κι όμως, αξίζει να θυμίσουμε πως με αφορμή εκείνες τις παγκόσμιες "απειλές" εγκαινιάστηκαν και νομιμοποιήθηκαν νέες ολοκληρωτικές κρατικές μέθοδοι αντιμετώπισης. Σε κράτη της Ασίας εφαρμόστη-

καν τότε καραντίνες σε συγκροτήματα κατοικιών, έκλεισαν θέατρα, κινηματογράφοι, απαγορεύτηκαν μαζικές συγκεντρώσεις, επιβλήθηκε κατ' οίκον περιορισμός σε άτομα που εμφάνιζαν συμπτώματα, με επιβολή προστίμων για τους παραβάτες. Στην Ευρώπη συζητούσαν τη σύσταση ομάδας ταχείας αντίδρασης, στα πρότυπα στρατιωτικών ειδικών δυνάμεων. Εδώ στην Ελλάδα, πραγματοποιήθηκε άσκηση αντιμετώπισης της γρίπης των πτηνών σε δημόσιο νοσοκομείο στη Θεσσαλονίκη όπου συμμετείχαν αστυνομικά σώματα με αντικείμενο τη σύλληψη "ύποπτου" φορέα.

Δεν μιλάμε για καμιά συνωμοσία εδώ. Ούτε όσον αφορά τους νέους ιούς -που είναι σε μεγάλο βαθμό γέννημα- θρέμμα της εντατικής ανάπτυξης και καλλιέργειας ζώων- ούτε όσον αφορά τους επίσημους προπαγανδιστές. Μιλάμε για το εξής προφανές αποτέλεσμα που βλέπουμε να έχει όλη αυτή η ιστορία: ότι η συζήτηση περί απειλητικών ιών, η συζήτηση για απειλές στη δημόσια υγεία που έρχονται και παρέρχονται περιοδικά τα τελευταία χρόνια με προέλευση τα πτηνά, τους χοίρους κλπ έχει αποδειχτεί πάρα πολύ λειτουργική για τα κράτη: λειτουργική για ασκήσεις πανικού, λειτουργική για την αντιμετώπιση της υγείας με όρους δημόσιας τάξης. Φυσικά σε βάρος μας.

Ο φόβος για τη νέα γρίπη δουλεύει για το κράτος. Όχι για εμάς.

Αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει με τη νέα γρίπη όπως και με τις προηγούμενες "κρίσεις" υγείας είναι η *συστηματική προσπάθεια εγκατάστασης απειλών μέσα στη δημόσια ζωή*. Στην εποχή που ζούμε, βλέπουμε ήδη ότι οι εκάστοτε "απειλές" (από ιούς ή οτιδήποτε άλλο μας πλασάρουν οι από πάνω) μπορούν να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικά ως μέσα καταναγκασμού, από τη στιγμή που στοχεύουν να μας κάνουν να νιώθουμε διαρκώς αδύναμοι ή τρωτοί. Κι έχει αξία να δούμε στην περίπτωση του επίσημου χειρισμού της νέας γρίπης ορισμένες συνέπειες -μικρές και μεγάλες- αυτής της πολιτικής του φόβου και των απειλών προκειμένου να καταλάβουμε από τι πραγματικά απειλούμαστε.

Η κρατική διαχείριση της νέας γρίπης έρχεται να κλονίσει τους στοιχειώδεις τρόπους με τους οποίους οι ίδιοι αντιλαμβανόμαστε την αρρώστια μας και αξιολογούμε τη σοβαρότητά της. Πλέον το συνάχι, ο πυρετός, ο βήχας είναι πρόβλημα που πρέπει να μας ανησυχήσει σφοδρά, είναι πρόβλημα που πρέπει να αξιολογηθεί μέσα σε νοσοκομεία και με εξετάσεις. Προφανώς, πριν από τη νέα γρίπη επιβίωναμε (με πυρετό, συνάχι και βήχα) καθαρά από τύχη...

Η κρατική διαχείριση της νέας γρίπης δεν είναι θεραπευτική: είναι προληπτική με τρόπους που ξεφεύγουν από τα όρια της ιατρικής αντιμετώπισης. Διότι είναι αξία προσοχής η φύση ορισμένων μέτρων κατά της νέας γρίπης. Μας λένε δηλαδή, ανάμεσα σε πολλά άλλα, πως είναι πιο αποτελεσματικό να φοβόμαστε να κυκλοφορούμε, να ακουμπάμε άλλους, να φιλιόμαστε με άλλους. Μας λένε πως είναι πιο αποτελεσματική η πρόληψη, δηλαδή η διαρκής καχυποψία, η αυτοεπιτήρηση, ο παραλογισμός να ξυπνάμε κάθε πρωί με το θερμόμετρο στο χέρι. *Μας λένε κοινώς πως για να μην αρρωστήσουμε οφείλουμε να συμμορφωθούμε σε μια σειρά πειθαρχικών μέτρων και αντικοινωνικών συμπεριφορών.*

Η κρατική διαχείριση της γρίπης έρχεται συνεπώς να ενοχοποιήσει τον καθένα και τη καθεμιά σε περίπτωση που αρρωστήσει. Αν αρρωστήσουμε φταίει που δεν πήραμε τα απαραίτητα μέτρα προφύλαξης στην καθημερινή ζωή. Από εκεί κι έπειτα έχουμε ευθύνη να μην κολλήσουμε άλλους, ιδιαίτερα εκείνους που μπορεί να πάσχουν από ήδη βαριές ασθένειες. Αλήθεια, να περιμένουμε στο μέλλον και πρόστιμα αν ασθενήσουμε;

Η κρατική διαχείριση της νέας γρίπης, όπως είπαμε και προηγουμένως, έρχεται να δέσει τις καθημερινές μας συνήθειες με απειλές στην υγεία μας: το πού και πώς μετακινούμαστε, τι και ποιους ακουμπάμε, πόσο αραιά ή συχνά πλένουμε τα χέρια μας και τόσα άλλα που τελειωμό δεν έχουν. *Η μετατροπή όμως των καθημερινών μας συνηθειών σε παγίδες ασθένειας είναι εξαιρετικά επικίνδυνη: είναι ο σίγουρος δρόμος να φοβόμαστε τα πάντα και τους πάντες. Και ο φόβος ως γνωστό φυλάει τους κρατούντες.*

Η διαχείριση της νέας γρίπης νομιμοποιεί την επέκταση της δικαιοδοσίας και της αστυνόμευσης του κράτους στην καθημερινή μας ζωή. Οι θερμοκάμερες που αρχικά είχαν τοποθετηθεί στα αεροδρόμια, η μετατροπή των δασκάλων σε επιτηρητές της υγείας των μαθητών, οι συστάσεις για αποφυγή χώρων μαζικής συγκέντρωσης, τα μέτρα αποκλεισμού, ανοίγουν το δρόμο σε πρακτικές στις οποίες αύριο μεθαύριο, μπροστά σε έναν άλλο "πιο απειλητικό" ιό, θα έχουν ακόμη πιο ενεργό ρόλο και τα σώματα ασφαλείας.

Το κράτος την έχει χεσμένη τη δημόσια υγεία

Τέλος ας πούμε και το αυτονόητο: το κράτος δεν νοιάζεται διόλου για τη δημόσια υγεία. Αν νοιαζόταν δεν θα εγκατέλειπε τα δημόσια νοσοκομεία στην τύχη τους. Σήμερα εκατοντάδες άνθρωποι πεθαίνουν στα νοσοκομεία από άλλες ασθένειες λόγω έλλειψης ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, ασθενοφόρων και υποδομών. Το κράτος λοιπόν αντί να επενδύει σε προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών επενδύει π.χ. σε σεκιουριτάδες (που ποτέ δεν καταλάβαμε την κοινωνική τους χρησιμότητα στις εισόδους των νοσοκομείων, για να μην πούμε την κοινωνική τους χρησιμότητα γενικώς) και φυσικά... στο αμφιλεγόμενο νέο εμβόλιο. Το κράτος εδώ και καιρό είναι φανερό πως διαλύει τη δημόσια κοινωνική ασφάλιση. Κι αν με τη νέα γρίπη εμφανίζεται ως εγγυητής της δημόσιας υγείας είναι φανερό γιατί το κάνει: για να συγκαλύψει στην ουσία την καταστροφή του συστήματος δημόσιας υγείας και εν γένει ολόκληρου του συστήματος πρόνοιας στην οποία έχει επιδοθεί εδώ και αρκετά χρόνια. Προστατεύοντάς μας δήθεν από μια γρίπη.

Ε λοιπόν δεν τσιμπάμε!

Κι ευτυχώς υπάρχουν πολλές υγιείς και λογικές αντιδράσεις στην υπόθεση της νέας γρίπης. Οι γιατροί και οι νοσηλευτές που αρνούνται να κάνουν το νέο εμβόλιο και τόσες και τόσοι άλλοι που καταλαβαίνουν πως στους δύσκολους καιρούς που ζούμε άλλα πράγματα είναι που μας αρρωσταίνουν και όχι οι ιοί!

Η μιγάδα είναι μια ομάδα γυναικών που δραστηριοποιείται στην Αθήνα. Η προκήρυξη αυτή μοιράζεται σε δημόσια νοσοκομεία και ορισμένα σχολεία.

mail επικοινωνίας:
omadamigada@yahoo.com